

13356 LLEI 33/2002, de 5 de juliol, de modificació de l'article 28 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març. («BOE» 161, de 6-7-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'article 28 de l'Estatut dels Treballadors consagra el principi d'igualtat de remuneració per raó de sexe». No obstant, el seu abast es revela limitat al concepte tecnicojurídic de salari, ja siga en la seua modalitat de salari base o de complements salarials, deixant fora del seu àmbit d'aplicació altres percepcions econòmiques que el treballador pugua rebre amb motiu del seu contracte de treball.

D'altra banda, el Dret Comunitari, tant originari com derivat, consagra el denominat «Principi d'igualtat de Retribució». Així succeïx en l'article 141 (antic article 119) del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea i en la Directiva 75/117/CEE, de 10 de febrer. Ambdós texts ofereixen un àmbit d'aplicació material més ampli que el que suggerix el nostre Estatut dels Treballadors, interpretat en la seua literalitat. Així, les fonts europees garantixen expressament que la satisfacció per part de l'empresari de qualssevol percepcions econòmiques, amb independència de la seua naturalesa salarial o extrasalarial, respondrà al principi d'igualtat entre treballadors i treballadores.

Sent així les coses, pareix que és obligat traslladar adequadament el Dret Comunitari, modificant per a això l'article 28 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, de manera que, substituint el principi d'igualtat salarial fins a la data vigent, s'incorpore expressament el «principi d'igualtat retributiva».

Article únic.

L'article 28 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors queda redactat de la forma següent:

«Article 28. *Igualtat de remuneració per raó de sexe.*

L'empresari està obligat a pagar per la prestació d'un treball d'igual valor la mateixa retribució, satisfeta directament o indirectament, i siga quina siga la seua naturalesa, salarial o extrasalarial, sense que pugua produir-se cap discriminació per raó de sexe en cap dels elements o condicions d'aquella.»

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 5 de juliol del 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

13758 LLEI 34/2002, d'11 de juliol, de servicis de la societat de la informació i de comerç electrònic. («BOE» 166, de 12-7-2002, i «BOE» 187, de 6-8-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La present Llei té com a objecte la incorporació a l'ordenament jurídic espanyol de la Directiva 2000/31/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny, relativa a determinats aspectes dels servicis de la societat de la informació, en particular, el comerç electrònic en el mercat interior (Directiva sobre el comerç electrònic). Així mateix, incorpora parcialment la Directiva 98/27/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de maig, relativa a les accions de cessació en matèria de protecció dels interessos dels consumidors, al regular, de conformitat amb el que estableix esta, una acció de cessació contra les conductes que contravenen el que disposa esta Llei.

Allò que la Directiva 2000/31/CE denomina «societat de la informació» està determinat per l'extraordinària expansió de les xàrcies de telecomunicacions i, en especial, d'Internet com a vehicle de transmissió i intercanvi de tota classe d'informació. La seua incorporació a la vida econòmica i social ofereix innumerables avantatges, com la millora de l'eficiència empresarial, l'increment de les possibilitats d'elecció dels usuaris i l'aparició de noves fonts d'ocupació. Però la implantació d'Internet i les noves tecnologies entropessa amb algunes incerteses jurídiques, que és necessari aclarir amb l'establiment d'un marc jurídic adequat, que genere en tots els actors intervinents la confiança necessària per a l'ús d'este nou mitjà.

Això és el que pretén esta Llei, que partix de l'aplicació a les activitats realitzades per mitjans electrònics de les normes tant generals com especials que les regulen, i s'ocupa tan sols d'aquells aspectes que, ja siga per la seua novetat o per les peculiaritats que implica el seu exercici per via electrònica, no estan coberts per esta regulació.

II

S'acull, en la Llei, un concepte ampli de «servicis de la societat de la informació», que engloba, a més de la contractació de béns i servicis per via electrònica, el subministrament d'informació per este mitjà (com el que efectuen els periòdics o revistes que poden trobar-se en la xàrcia), les activitats d'intermediació relatives a la provisió d'accés a la xàrcia, a la transmissió de dades per xàrcies de telecomunicacions, a la realització de còpia temporal de les pàgines d'Internet sol·licitades pels usuaris, a l'allotjament en els mateixos servidors d'informació, servicis o aplicacions facilitats per altres o a la provisió d'instruments de busca o d'enllaços a altres llocs d'Internet, així com qualsevol altre servici que es preste a petició individual dels usuaris (descàrrega d'arxius de vídeo o d'àudio...), sempre que represente

una activitat econòmica per al prestador. Estos servicis són oferits pels operadors de telecomunicacions, els proveïdors d'accés a Internet, els portals, els motors de busca o qualsevol altre subjecte que dispose d'un lloc en Internet a través del qual realitze alguna de les activitats indicades, inclòs el comerç electrònic.

Des d'un punt de vista subjectiu, la Llei s'aplica, amb caràcter general, als prestadors de servicis establits a Espanya. Per «establiment» s'entén el lloc des del qual es dirigeix i gestiona una activitat econòmica, definició esta que s'inspira en el concepte de domicili fiscal arrelat en les normes tributàries espanyoles i que resulta compatible amb la noció material d'establiment predicada pel Dret comunitari. La Llei resulta igualment aplicable als que sense ser residents a Espanya presten servicis de la societat de la informació a través d'un «establiment permanent» situat a Espanya. En este últim cas, la subjecció a la Llei és únicament parcial, respecte a aquells servicis que es presten des d'Espanya.

El lloc d'establiment del prestador de servicis és un element essencial en la Llei, perquè d'este depén l'àmbit d'aplicació no sols d'esta Llei, sinó de totes les altres disposicions de l'ordenament espanyol que se'ls apliquen, d'acord amb l'activitat que exercisquen. Així mateix, el lloc d'establiment del prestador determina la llei i les autoritats competents per al control del seu compliment, d'acord amb el principi de l'aplicació de la llei del país d'origen que inspira la Directiva 2000/31/CE.

D'altra banda, només es permet restringir la lliure prestació a Espanya de servicis de la societat de la informació procedents d'altres països pertanyents a l'Espai Econòmic Europeu en els supòsits previstos en la Directiva 2000/31/CE, que consistixen en la producció d'un dany o perill greus contra certs valors fonamentals com l'orde públic, la salut pública o la protecció dels menors. Igualment, podrà restringir-se la prestació de servicis provinents d'estos Estats quan afecten alguna de les matèries excloses del principi de país d'origen, que la Llei concreta en l'article 3, i s'incomplisquen les disposicions de la normativa espanyola que, si és el cas, resulte aplicable a estes.

III

Es preveu l'anotació del nom o noms de domini d'Internet que corresponguen al prestador de servicis en el registre públic en què, si és el cas, el citat prestador conste inscrit per a l'adquisició de personalitat jurídica o als efectes exclusivament de publicitat, a fi de garantir que la vinculació entre el prestador, el seu establiment físic i el seu «establiment» o localització en la xàrcia, que proporciona la seua adreça d'Internet, siga fàcilment accessible per als ciutadans i l'Administració pública.

La Llei estableix, així mateix, les obligacions i responsabilitats dels prestadors de servicis que realitzen activitats d'intermediació com les de transmissió, còpia, allotjament i localització de dades en la xàrcia. En general, estes imposen a estos prestadors un deure de col·laboració per a impedir que determinats servicis o continguts il·lícits es continuen divulgant. Les responsabilitats que poden derivar de l'incompliment d'estes normes no són només d'orde administratiu, sinó de tipus civil o penal, segons els béns jurídics afectats i les normes que resulten aplicables.

Destaca, d'altra banda, en la Llei, el seu afany per protegir els interessos dels destinataris de servicis, de manera que estos puguen gaudir de garanties suficients a l'hora de contractar un servici o bé per Internet. Amb esta finalitat, la Llei imposa als prestadors de servicis l'obligació de facilitar l'accés a les seues dades d'identificació a tots aquells que visiten el seu lloc en Internet; la d'informar els destinataris sobre els preus que apliquen

als seus servicis i la de permetre a estos visualitzar, imprimir i arxivar les condicions generals a què se sotmeta, si és el cas, el contracte. Quan la contractació s'efectue amb consumidors, el prestador de servicis, a més, haurà de guiar-los durant el procés de contractació, i els indicarà els passos que han de donar i la forma de corregir possibles errors en la introducció de dades, i confirmar l'acceptació realitzada una vegada rebuda.

Pel que fa a les comunicacions comercials, la Llei estableix que estes hagen d'identificar-se com a tals, i prohibix el seu enviament per correu electrònic o altres vies de comunicació electrònica equivalent, llevat que el destinatari haja prestat el seu consentiment.

IV

S'afavorix igualment la realització de contractes per via electrònica, a l'afirmar la Llei, d'acord amb el principi espiritualista que regix la perfecció dels contractes en el nostre Dret, la validesa i l'eficàcia del consentiment prestat per via electrònica, declarar que no és necessària l'admissió expressa d'esta tècnica perquè el contracte produisca efecte entre les parts, i assegurar l'equivalència entre els documents en suport paper i els documents electrònics als efectes del compliment del requisit de «forma escrita» que figura en diverses lleis.

S'aprofita l'ocasió per a fixar el moment i el lloc de realització dels contractes electrònics, adoptant una solució única, també vàlida per a altres tipus de contractes realitzats a distància, que unifica el criteri dispar contingut fins ara en els Codis Civil i de Comerç.

Les disposicions contingudes en esta Llei sobre aspectes generals de la contractació electrònica, com les relatives a la validesa i l'eficàcia dels contractes electrònics o al moment de prestació del consentiment, s'aplicaran encara que cap de les parts tinga la condició de prestador o destinatari de servicis de la societat de la informació.

La Llei promou l'elaboració de codis de conducta sobre les matèries regulades en esta Llei, al considerar que són un instrument d'autoregulació especialment apte per a adaptar els diversos preceptes de la Llei a les característiques específiques de cada sector. Per la seua senzillesa, rapidesa i comoditat per als usuaris, es potencia igualment el recurs a l'arbitratge i als procediments alternatius de resolució de conflictes que puguen crear-se per mitjà de codis de conducta, per a dirimir les disputes que puguen sorgir en la contractació electrònica i en l'ús dels altres servicis de la societat de la informació. S'afavorix, a més, l'ús de mitjans electrònics en la tramitació d'estos procediments, respectant, si és el cas, les normes que, sobre la utilització d'estos mitjans, estableixca la normativa específica sobre arbitratge.

De conformitat amb el que disposen les Directives 2000/31/CE i 98/27/CE, es regula l'acció de cessació que podrà exercitar-se per a fer cessar la realització de conductes contràries a la present Llei que vulneren els interessos dels consumidors i usuaris. Per a l'exercici d'esta acció, haurà de tindre's en compte, a més del que disposa esta Llei, el que estableix la Llei general d'incorporació de la Directiva 98/27/CE.

La Llei preveu, així mateix, la possibilitat que els ciutadans i les entitats es dirigisquen a diferents Ministeris i òrgans administratius per a obtindre informació pràctica sobre distints aspectes relacionats amb les matèries objecte d'esta Llei, la qual cosa requerirà l'establiment de mecanismes que assegurin la màxima coordinació entre ells i l'homogeneïtat i coherència de la informació subministrada als usuaris.

Finalment, s'estableix un règim sancionador proporcionat però eficaç, com indica la Directiva 2000/31/CE, per a dissuadir els prestadors de servicis de l'incompliment del que disposa esta Llei.

Així mateix, es preveu en la Llei una sèrie de previsions orientades a fer efectiva l'accessibilitat de les persones amb discapacitat a la informació proporcionada per mitjans electrònics, i molt especialment a la informació subministrada per les Administracions públiques, compromís a què es referix la resolució del Consell de la Unió Europea de 25 de març del 2002, sobre accessibilitat dels llocs web públics i del seu contingut.

La present disposició ha sigut elaborada seguint un ampli procés de consulta pública i ha sigut sotmesa al procediment d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques previst en la Directiva 98/34/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 22 de juny, modificada per la Directiva 98/48/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juliol, i en el Reial Decret 1337/1999, de 31 de juliol.

TÍTOL I

Disposicions generals

CAPÍTOL I

Objecte

Article 1. *Objecte.*

1. És objecte de la present Llei la regulació del règim jurídic dels servicis de la societat de la informació i de la contractació per via electrònica, pel que fa a les obligacions dels prestadors de servicis inclosos els que actuen com a intermediaris en la transmissió de continguts per les xarxes de telecomunicacions, les comunicacions comercials per via electrònica, la informació prèvia i posterior a la realització de contractes electrònics, les condicions relatives a la seua validesa i eficàcia i el règim sancionador aplicable als prestadors de servicis de la societat de la informació.

2. Les disposicions contingudes en esta Llei s'entendran sense perjudi del que disposen altres normes estatals o autonòmiques alienes a l'àmbit normatiu coordinat, o que tinguen com a finalitat la protecció de la salut i seguretat pública, inclosa la salvaguarda de la defensa nacional, els interessos del consumidor, el règim tributari aplicable als servicis de la societat de la informació, la protecció de dades personals i la normativa reguladora de defensa de la competència.

CAPÍTOL II

Àmbit d'aplicació

Article 2. *Prestadors de servicis establits a Espanya.*

1. Esta Llei s'aplicarà als prestadors de servicis de la societat de la informació establits a Espanya i als servicis prestats per estos.

S'entendrà que un prestador de servicis està establert a Espanya quan la seua residència o domicili social es troben en territori espanyol, sempre que estos coincideixen amb el lloc en què estiga efectivament centralitzada la gestió administrativa i l'adreça dels seus negocis. En qualsevol altre cas, caldrà ajustar-se al lloc en què es realitze tal gestió o adreça.

2. Així mateix, esta Llei s'aplicarà als servicis de la societat de la informació que els prestadors residents o domiciliats en un altre Estat oferisquen a través d'un establiment permanent situat a Espanya.

Es considerarà que un prestador exercix per mitjà d'un establiment permanent situat en territori espanyol quan hi dispose, de forma continuada o habitual, d'ins-

talements o llocs de treball, en els quals realitze tota o part de la seua activitat.

3. A l'efecte previst en este article, es presumirà que el prestador de servicis està establert a Espanya quan el prestador o alguna de les seues sucursals s'haja inscrit en el Registre Mercantil o en un altre registre públic espanyol en què fóra necessària la inscripció per a l'adquisició de personalitat jurídica.

La utilització de mitjans tecnològics situats a Espanya, per a la prestació o l'accés al servici, no servirà com a criteri per a determinar, per si sol, l'establiment a Espanya del prestador.

4. Els prestadors de servicis de la societat de la informació establits a Espanya estaran subjectes a les altres disposicions de l'ordenament jurídic espanyol que se'ls apliquen, d'acord amb l'activitat que exercisquen, amb independència de la utilització de mitjans electrònics per a la seua realització.

Article 3. *Prestadors de servicis establits en un altre Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu.*

1. Sense perjudi del que disposen els articles 7.1 i 8, esta Llei s'aplicarà als prestadors de servicis de la societat de la informació establits en un altre Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu quan el destinatari dels servicis radique a Espanya i els servicis afecten les matèries següents:

- a) Drets de propietat intel·lectual o industrial.
- b) Emissió de publicitat per institucions d'inversió col·lectiva.
- c) Activitat d'assegurança directa realitzada en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis.
- d) Obligacions nascudes dels contractes realitzats per persones físiques que tinguen la condició de consumidors.
- e) Règim d'elecció per les parts contractants de la legislació aplicable al seu contracte.
- f) Licitud de les comunicacions comercials per correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent no sol·licitades.

2. En tot cas, la constitució, transmissió, modificació i extinció de drets reals sobre béns immobles sitis a Espanya se subjectarà als requisits formals de validesa i d'eficàcia establits en l'ordenament jurídic espanyol.

3. Els prestadors de servicis a què es referix l'apartat 1 quedaran igualment sotmesos a les normes de l'ordenament jurídic espanyol que regulen les matèries assenyalades en este apartat.

4. No serà aplicable el que disposen els apartats anteriors als supòsits en què, de conformitat amb les normes reguladores de les matèries enumerades en l'apartat 1, no fóra aplicable la llei del país en què residisca o estiga establert el destinatari del servici.

Article 4. *Prestadors establits en un Estat no pertanyent a la Unió Europea o a l'Espai Econòmic Europeu.*

Als prestadors establits en països que no siguen membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu se'ls aplicarà el que disposen els articles 7.2 i 8.

Els prestadors que dirigisquen els seus servicis específicament al territori espanyol quedaran subjectes, a més, a les obligacions previstes en esta Llei, sempre que això no contravinga el que establix tractats o convenis internacionals que siguen aplicables.

Article 5. *Servicis exclosos de l'àmbit d'aplicació de la Llei.*

1. Es regiran per la seua normativa específica les següents activitats i servicis de la societat de la informació:

a) Els servicis prestats per notaris i registradors de la propietat i mercantils en l'exercici de les seues respectives funcions públiques.

b) Els servicis prestats per advocats i procuradors en l'exercici de les seues funcions de representació i defensa en juí.

2. Les disposicions de la present Llei, amb l'excepció del que estableix l'article 7.1, seran aplicables als servicis de la societat de la informació relatius a jocs d'atzar que impliquen apostes de valor econòmic, sense perjuí del que estableix la seua legislació específica estatal o autonòmica.

TÍTOL II

Prestació de servicis de la societat de la informació

CAPÍTOL I

Principi de lliure prestació de servicis

Article 6. *No subjecció a autorització prèvia.*

La prestació de servicis de la societat de la informació no estarà subjecta a autorització prèvia.

Esta norma no afectarà els règims d'autorització previstos en l'ordenament jurídic que no tinguen per objecte específic i exclusiu la prestació per via electrònica dels corresponents servicis.

Article 7. *Principi de lliure prestació de servicis.*

1. La prestació de servicis de la societat de la informació que procedisquen d'un prestador establert en algun Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu es realitzarà en règim de lliure prestació de servicis, sense que puga establir-se cap tipus de restriccions a estos per raons derivades de l'àmbit normatiu coordinat, excepte en els supòsits previstos en els articles 3 i 8.

2. L'aplicació del principi de lliure prestació de servicis de la societat de la informació a prestadors establerts en Estats no membres de l'Espai Econòmic Europeu s'atindrà als acords internacionals que resulten d'aplicació.

Article 8. *Restriccions a la prestació de servicis.*

1. En el cas que un determinat servici de la societat de la informació atempte o puga atemptar contra els principis que s'expressen a continuació, els òrgans competents per a la seua protecció, en exercici de les funcions que tinguen legalment atribuïdes, podran adoptar les mesures necessàries perquè s'interrompa la seua prestació o per a retirar les dades que els vulneren. Els principis a què al·ludix este apartat són els següents:

a) La salvaguarda de l'orde públic, la investigació penal, la seguretat pública i la defensa nacional.

b) La protecció de la salut pública o de les persones físiques que tinguen la condició de consumidors o usuaris, inclús quan actuen com a inversors.

c) El respecte a la dignitat de la persona i al principi de no discriminació per motius de raça, sexe, religió,

opinió, nacionalitat, discapacitat o qualsevol altra circumstància personal o social, i

d) La protecció de la joventut i de la infància.

En l'adopció i el compliment de les mesures de restricció a què al·ludix este apartat es respectaran, en tot cas, les garanties, les normes i els procediments previstos en l'ordenament jurídic per a protegir els drets a la intimitat personal i familiar, a la protecció de les dades personals, a la llibertat d'expressió o a la llibertat d'informació, quan estos pogueren resultar afectats.

En tots els casos en què la Constitució, les normes reguladores dels respectius drets i llibertats o les que resulten aplicables a les diferents matèries, atribuïsqnen competència als òrgans jurisdiccionals per a intervindre en l'exercici d'activitats o drets, només l'autoritat judicial competent podrà adoptar les mesures previstes en este article.

2. Si per a garantir l'efectivitat de la resolució que acorde la interrupció de la prestació d'un servici o la retirada de dades procedents d'un prestador establert en un altre Estat, l'òrgan competent considerarà necessari impedir l'accés des d'Espanya a estos, podrà ordenar als prestadors de servicis d'intermediació establerts a Espanya, directament o per mitjà de sol·licitud motivada al Ministeri de Ciència i Tecnologia, que prenguen les mesures necessàries per a impedir este accés.

S'aplicarà el que disposa l'article 11 quan les dades que hagen de retirar-se o el servici que haja d'interrompre's procedisquen d'un prestador establert a Espanya.

3. Les mesures de restricció a què fa referència este article seran objectives, proporcionades i no discriminatòries, i s'adoptaran de forma cautelar o en execució de les resolucions que es dicten, d'acord ambs els procediments administratius legalment establerts o als previstos en la legislació processal que corresponga.

4. Fora de l'àmbit dels processos judicials, quan s'establisquen restriccions que afecten un servici de la societat de la informació que procedisca d'algun dels Estats membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu distint d'Espanya, se seguirà el procediment següent:

a) L'òrgan competent requerirà l'Estat membre en què estiga establert el prestador afectat perquè adopte les mesures oportunes. En el cas que no les adopte o resulten insuficients, este òrgan notificarà, amb caràcter previ, a la Comissió Europea o, si és el cas, al Comitè Mixt de l'Espai Econòmic Europeu i a l'Estat membre de què es tracte les mesures que té intenció d'adoptar.

b) En els supòsits d'urgència, l'òrgan competent podrà adoptar les mesures oportunes, notificant-les a l'Estat membre de procedència i a la Comissió Europea o, si és el cas, al Comitè Mixt de l'Espai Econòmic Europeu en el termini de quinze dies des de la seua adopció. Així mateix, haurà d'indicar la causa d'esta urgència.

Els requeriments i les notificacions a què al·ludix este apartat es realitzaran sempre a través de l'òrgan de l'Administració General de l'Estat competent per a la comunicació i transmissió d'informació a les Comunitats Europees.

CAPÍTOL II

Obligacions i règim de responsabilitat dels prestadors de servicis de la societat de la informació

SECCIÓ 1a OBLIGACIONS

Article 9. *Constància registral del nom de domini.*

1. Els prestadors de servicis de la societat de la informació establerts a Espanya hauran de comunicar al

Registre Mercantil en què es troben inscrits, o a aquell altre registre públic en què ho estiguessen per a l'adquisició de personalitat jurídica o als efectes exclusivament de publicitat, almenys, un nom de domini o adreça d'Internet que, si és el cas, utilitzen per a la seua identificació en Internet, així com qualsevol acte de substitució o cancel·lació d'estos, llevat que esta informació conste ja en el registre corresponent.

2. Els noms de domini i la seua substitució o cancel·lació es faran constar en cada registre, de conformitat amb les seues normes reguladores.

Les anotacions practicades en els Registres Mercantils es comunicaran immediatament al Registre Mercantil Central per a la seua inclusió entre les dades que són objecte de publicitat informativa pel citat Registre.

3. L'obligació de comunicació a què es referix l'apartat 1 haurà de complir-se en el termini d'un mes des de l'obtenció, substitució o cancel·lació del corresponent nom de domini o d'adreça d'Internet.

Article 10. *Informació general.*

1. Sense perjudi dels requisits que en matèria d'informació s'establixen en la normativa vigent, el prestador de servicis de la societat de la informació estarà obligat a disposar dels mitjans que permeten, tant als destinataris del servici com als òrgans competents, accedir per mitjans electrònics, de forma permanent, fàcil, directa i gratuïta, a la informació següent:

a) El seu nom o denominació social; la seua residència o domicili o, si no n'hi ha, l'adreça d'un dels seus establiments permanents a Espanya; la seua adreça de correu electrònic i qualsevol altra dada que permeta establir amb ell una comunicació directa i efectiva.

b) Les dades de la seua inscripció en el Registre a què es referix l'article 9.

c) En el cas que la seua activitat estiguera subjecta a un règim d'autorització administrativa prèvia, les dades relatives a esta autorització i els identificadors de l'òrgan competent encarregat de la seua supervisió.

d) Si exercix una professió regulada haurà d'indicar:

1r Les dades del Col·legi professional a què, si és el cas, pertanga i número de col·legiat.

2n El títol acadèmic oficial o professional amb què compta.

3r L'Estat de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu en què es va expedir el títol referit i, si és el cas, homologació o reconeixement corresponent.

4t Les normes professionals aplicables a l'exercici de la seua professió i els mitjans a través dels quals es puguen conèixer, inclosos els electrònics.

e) El número d'identificació fiscal que li corresponga.

f) Informació clara i exacta sobre el preu del producte o servici, indicant si inclou o no els impostos aplicables i, si és el cas, sobre els gastos d'enviament.

g) Els codis de conducta a què, si és el cas, estiga adherit i la manera de consultar-los electrònicament.

2. L'obligació de facilitar esta informació es donarà per complida si el prestador la inclou en la seua pàgina o setge d'Internet en les condicions assenyalades en l'apartat 1.

Article 11. *Deure de col·laboració dels prestadors de servicis d'intermediació.*

1. Quan un òrgan competent per raó de la matèria haguera ordenat, en exercici de les funcions que legalment tinga atribuïdes, que s'interrompa la prestació d'un

servici de la societat de la informació o la retirada de determinats continguts provinents de prestadors establits a Espanya, i per a això fora necessària la col·laboració dels prestadors de servicis d'intermediació, podrà ordenar als citats prestadors, directament o per mitjà de sol·licitud motivada al Ministeri de Ciència i Tecnologia, que suspenguen la transmissió, l'allotjament de dades, l'accés a les xarxes de telecomunicacions o la prestació de qualsevol altre servici equivalent d'intermediació que realitzaren.

2. En l'adopció i el compliment de les mesures a què es referix l'apartat anterior, es respectaran, en tot cas, les garanties, normes i procediments prevists en l'ordenament jurídic per a protegir els drets a la intimitat personal i familiar, a la protecció de les dades personals, a la llibertat d'expressió o a la llibertat d'informació, quan estos pogueren resultar afectats.

En tots els casos en què la Constitució, les normes reguladores dels respectius drets i llibertats o les que resulten aplicables a les diferents matèries atribuïsquen competència als òrgans jurisdiccionals per a intervindre en l'exercici d'activitats o drets, només l'autoritat judicial competent podrà adoptar les mesures previstes en este article.

3. Les mesures a què fa referència este article seran objectives, proporcionades i no discriminatòries, i s'adoptaran de forma cautelar o en execució de les resolucions que es dicten, d'acord amb els procediments administratius legalment establits o als prevists en la legislació processal que corresponga.

Article 12. *Deure de retenció de dades de tràfic relatiu a les comunicacions electròniques.*

1. Els operadors de xarxes i servicis de comunicacions electròniques, els proveïdors d'accés a xarxes de telecomunicacions i els prestadors de servicis d'allotjament de dades hauran de retindre les dades de connexió i tràfic generats per les comunicacions establides durant la prestació d'un servici de la societat de la informació per un període màxim de dotze mesos, en els termes establits en este article i en la seua normativa de desplegament.

2. Les dades que, en compliment del que disposa l'apartat anterior, hauran de conservar els operadors de xarxes i servicis de comunicacions electròniques i els proveïdors d'accés a xarxes de telecomunicacions seran únicament els necessaris per a facilitar la localització de l'equip terminal emprat per l'usuari per a la transmissió de la informació.

Els prestadors de servicis d'allotjament de dades hauran de retindre només aquells que siguin imprescindibles per a identificar l'origen de les dades allotjades i el moment en què es va iniciar la prestació del servici.

En cap cas, l'obligació de retenció de dades afectarà el secret de les comunicacions.

Els operadors de xarxes i servicis de comunicacions electròniques i els prestadors de servicis a què es referix este article no podran utilitzar les dades retingudes per a fins distints dels indicats en l'apartat següent o altres que estiguen permesos per la Llei, i hauran d'adoptar mesures de seguretat apropiades per a evitar-ne la pèrdua o l'alteració i l'accés no autoritzat a estes.

3. Les dades es conservaran per a la seua utilització en el marc d'una investigació criminal o per a la salvaguarda de la seguretat pública i la defensa nacional, posant-se a disposició dels jutges o Tribunals o del Ministeri Fiscal que així els requerisquen. La comunicació d'estes dades a les Forces i Cossos de Seguretat es farà amb subjecció d'acord amb el que disposa la normativa sobre protecció de dades personals.

a

4. Reglamentàriament, es determinaran les categories de dades que hauran de conservar-se segons el tipus de servici prestat, el termini durant el qual hauran de retindre's en cada supòsit dins del màxim previst en este article, les condicions en què hauran d'emmagatzemar-se, tractar-se i custodiar-se i la forma en què, si és el cas, hauran d'entregar-se als òrgans autoritzats per a la seua sollicitud i destruir-se, transcorregut el termini de retenció que siga procedent, llevat que foren necessaris per a estos o altres fins prevists en la Llei.

SECCIÓ 2a RÈGIM DE RESPONSABILITAT

Article 13. *Responsabilitat dels prestadors dels servicis de la societat de la informació.*

1. Els prestadors de servicis de la societat de la informació estan subjectes a la responsabilitat civil, penal i administrativa establida amb caràcter general en l'ordenament jurídic, sense perjuí del que disposa esta Llei.

2. Per a determinar la responsabilitat dels prestadors de servicis per l'exercici d'activitats d'intermediació, caldrà ajustar-se al que estableix els articles següents.

Article 14. *Responsabilitat dels operadors de xàrcies i proveïdors d'accés.*

1. Els operadors de xàrcies de telecomunicacions i proveïdors d'accés a una xàrcia de telecomunicacions que presten un servici d'intermediació que consistisca a transmetre per una xàrcia de telecomunicacions dades facilitades pel destinatari del servici o a facilitar accés a esta no seran responsables per la informació transmesa, llevat que ells mateixos hagen originat la transmissió, hagen modificat les dades o seleccionat estes o els destinataris d'estes dades.

No s'entendrà per modificació la manipulació estrictament tècnica dels arxius que alberguen les dades, que té lloc durant la seua transmissió.

2. Les activitats de transmissió i provisió d'accés a què es referix l'apartat anterior inclouen l'emmagatzemament automàtic, provisional i transitori de les dades, sempre que servisca exclusivament per a permetre'n la transmissió per la xàrcia de telecomunicacions i la duració no supere el temps raonablement necessari per a això.

Article 15. *Responsabilitat dels prestadors de servicis que realitzen còpia temporal de les dades sollicitades pels usuaris.*

Els prestadors d'un servici d'intermediació que transmeten per una xàrcia de telecomunicacions dades facilitades per un destinatari del servici i, amb l'única finalitat de fer-ne més eficaç la transmissió ulterior a altres destinataris que les solliciten, les emmagatzemen en els seus sistemes de forma automàtica, provisional i temporal, no seran responsables pel contingut d'eixes dades ni per la seua reproducció temporal, si:

- No modifiquen la informació.
- Permeten l'accés a esta només als destinataris que complisquen les condicions imposades amb este fi, pel destinatari la informació de les quals se sollicita.
- Respecten les normes generalment acceptades i aplicades pel sector per a l'actualització de la informació.
- No interferixen en la utilització lícita de tecnologia generalment acceptada i emprada pel sector, a fi d'obtenir dades sobre la utilització de la informació, i

e) Retiren la informació que hagen emmagatzemat o fan impossible l'accés a esta, quan tinguen coneixement efectiu de:

1r Que ha sigut retirada del lloc de la xàrcia en què es trobava inicialment.

2n Que s'ha impossibilitat l'accés a esta, o

3r Que un tribunal o òrgan administratiu competent ha ordenat retirar-la o impedir que s'accedisca a ella.

Article 16. *Responsabilitat dels prestadors de servicis d'allotjament o emmagatzemament de dades.*

1. Els prestadors d'un servici d'intermediació consistent a albergar dades proporcionades pel destinatari d'este servici no seran responsables per la informació emmagatzemada a petició del destinatari, sempre que:

a) No tinguen coneixement efectiu que l'activitat o la informació emmagatzemada és il·lícita o que lesiona béns o drets d'un tercer susceptibles d'indemnització, o

b) Si ho tenen, actuen amb diligència per a retirar les dades o fer impossible l'accés a estes.

S'entendrà que el prestador de servicis té el coneixement efectiu a què es referix el paràgraf a) quan un òrgan competent haja declarat la il·licitud de les dades, ordenat la seua retirada o que s'impossibilita el seu accés, o s'haguera declarat l'existència de la lesió, i el prestador coneguera la resolució corresponent, sense perjuí dels procediments de detecció i retirada de continguts que els prestadors apliquen en virtut d'acords voluntaris i d'altres mitjans de coneixement efectiu que pogueren establir-se.

2. L'exempció de responsabilitat establida en l'apartat 1 no es realitzarà en el cas que el destinatari del servici actue amb l'adreça, l'autoritat o el control del seu prestador.

Article 17. *Responsabilitat dels prestadors de servicis que faciliten enllaços a continguts o instruments de busca.*

1. Els prestadors de servicis de la societat de la informació que faciliten enllaços a altres continguts o incloguen en els seus directoris o instruments de busca de continguts no seran responsables per la informació a la qual dirigeixen els destinataris dels seus servicis, sempre que:

a) No tinguen coneixement efectiu que l'activitat o la informació a què remeten o que recomanen és il·lícita o que lesiona béns o drets d'un tercer susceptibles d'indemnització, o

b) Si el tenen, actuen amb diligència per a suprimir o inutilitzar l'enllaç corresponent.

S'entendrà que el prestador de servicis té el coneixement efectiu a què es referix el paràgraf a) quan un òrgan competent haja declarat la il·licitud de les dades, ordenat la seua retirada o que s'hi impossibilita l'accés, o s'haguera declarat l'existència de la lesió, i el prestador coneguera la resolució corresponent, sense perjuí dels procediments de detecció i retirada de continguts que els prestadors apliquen en virtut d'acords voluntaris i d'altres mitjans de coneixement efectiu que pogueren establir-se.

2. L'exempció de responsabilitat establida en l'apartat 1 no es realitzarà en el cas que el destinatari del servici actue amb l'adreça, l'autoritat o el control del prestador que facilite la localització d'eixos continguts.

CAPÍTOL III

Codis de conductaArticle 18. *Codis de conducta.*

1. Les Administracions públiques impulsaran, a través de la coordinació i l'assessorament, l'elaboració i l'aplicació de codis de conducta voluntaris, per part de les corporacions, associacions o organitzacions comercials, professionals i de consumidors, en les matèries regulades en esta Llei. L'Administració General de l'Estat fomentará, en especial, l'elaboració de codis de conducta d'àmbit comunitari o internacional.

Els codis de conducta podran tractar, en particular, sobre els procediments per a la detecció i retirada de continguts il·lícits i la protecció dels destinataris davant de l'enviament per via electrònica de comunicacions comercials no sol·licitades, així com sobre els procediments extrajudicials per a la resolució dels conflictes que sorgisquen per la prestació dels servicis de la societat de la informació.

2. En l'elaboració d'estos codis, haurà de garantir-se la participació de les associacions de consumidors i usuaris i la de les organitzacions representatives de persones amb discapacitats físiques o psíquiques, quan afecten els respectius interessos.

Quan el seu contingut pugua afectar-los, els codis de conducta tindran especialment en compte la protecció dels menors i de la dignitat humana, i podran elaborar-se, en cas necessari, codis específics sobre estes matèries.

Els poders públics estimularan, en particular, l'establiment de criteris comuns acordats per la indústria per a la classificació i l'etiquetatge de continguts i l'adhesió dels prestadors a estos.

3. Els codis de conducta a què fan referència els apartats precedents hauran de ser accessibles per via electrònica. Se'n fomentará la traducció a altres llengües oficials en la Comunitat Europea, a fi de donar-los major difusió.

TÍTOL III

Comunicacions comercials per via electrònicaArticle 19. *Règim jurídic.*

1. Les comunicacions comercials i les ofertes promocionals es regiran, a més de per la present Llei, per la seua normativa pròpia i la vigent en matèria comercial i de publicitat.

2. En tot cas, s'aplicarà la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, i la seua normativa de desplegament, en especial, pel que fa a l'obtenció de dades personals, la informació als interessats i la creació i el manteniment de fitxers de dades personals.

Article 20. *Informació exigida sobre les comunicacions comercials, ofertes promocionals i concursos.*

1. Les comunicacions comercials realitzades per via electrònica hauran de ser clarament identificables com a tals i hauran d'indicar la persona física o jurídica en nom de la qual es realitzen.

En el cas que tinguen lloc a través de correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent inclouran al començament del missatge la paraula «publicitat».

2. En els supòsits d'ofertes promocionals, com les que incloguen descomptes, premis i regals, i de concursos o jocs promocionals, amb la corresponent autorització prèvia, s'haurà d'assegurar, a més del compliment dels requisits establits en l'apartat anterior i en les normes d'ordenació del comerç, que queden clarament identificats com a tals i que les condicions d'accés i, si és el cas, de participació s'expressen de forma clara i inequívoca.

Article 21. *Prohibició de comunicacions comercials no sol·licitades realitzades a través de correu electrònic o mitjans de comunicació electrònica equivalents.*

Queda prohibit l'enviament de comunicacions públiques o promocionals per correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent que prèviament no hagueren sigut sol·licitades o expressament autoritzades pels destinataris d'estes.

Article 22. *Drets dels destinataris de comunicacions comercials.*

1. Si el destinatari de servicis haguera de facilitar la seua adreça de correu electrònic durant el procés de contractació o de subscripció a algun servici i el prestador pretenguera utilitzar-la posteriorment per a l'enviament de comunicacions comercials, haurà de comunicar al seu client eixa intenció i sol·licitar-ne el consentiment per a la recepció d'estes comunicacions, abans de finalitzar el procediment de contractació.

2. El destinatari podrà revocar en qualsevol moment el consentiment prestat a la recepció de comunicacions comercials amb la simple notificació de la seua voluntat al remitent.

A este efecte, els prestadors de servicis hauran d'habilitar procediments senzills i gratuïts perquè els destinataris de servicis puguen revocar el consentiment que hagueren prestat.

Així mateix, hauran de facilitar informació accessible per mitjans electrònics sobre estos procediments.

TÍTOL IV

Contractació per via electrònicaArticle 23. *Validesa i eficàcia dels contractes realitzats per via electrònica.*

1. Els contractes realitzats per via electrònica produiran tots els efectes previstos per l'ordenament jurídic, quan concórreguen el consentiment i els altres requisits necessaris per a la seua validesa.

Els contractes electrònics es regiran pel que disposa este Títol, pels Codis Civil i de Comerç i per les restants normes civils o mercantils sobre contractes, en especial, les normes de protecció dels consumidors i usuaris i d'ordenació de l'activitat comercial.

2. Perquè siga vàlida la realització de contractes per via electrònica no serà necessari l'acord previ de les parts sobre la utilització de mitjans electrònics.

3. Sempre que la Llei exigisca que el contracte o qualsevol informació relacionada amb este conste per escrit, este requisit s'entendrà satisfet si el contracte o la informació es conté en un suport electrònic.

4. No s'aplicarà el que disposa el present Títol als contractes relatius al Dret de família i successions.

a

Els contractes, negocis o actes jurídics en què la Llei determine per a la seua validesa o per a la producció de determinats efectes la forma documental pública, o que requerisquen per Llei la intervenció d'òrgans jurisdiccionals, notaris, registradors de la propietat i mercantils o autoritats públiques, es regiran per la seua legislació específica.

Article 24. Prova dels contractes realitzats per via electrònica.

1. La prova de la realització d'un contracte per via electrònica i la de les obligacions que tenen el seu origen en este se subjectarà a les regles generals de l'ordenament jurídic i, si és el cas, al que estableix la legislació sobre firma electrònica.

2. En tot cas, el suport electrònic en què conste un contracte realitzat per via electrònica serà admissible en juí com a prova documental.

Article 25. Intervenció de tercers de confiança.

1. Les parts podran pactar que un tercer arxive les declaracions de voluntat que integren els contractes electrònics i que consigne la data i l'hora en què estes comunicacions han tingut lloc. La intervenció d'estos tercers no podrà alterar ni substituir les funcions que correspon realitzar a les persones facultades d'acord amb el Dret per a donar fe pública.

2. El tercer haurà d'arxivar en suport informàtic les declaracions que hagueren tingut lloc per via telemàtica entre les parts pel temps estipulat que, en cap cas, serà inferior a cinc anys.

Article 26. Llei aplicable.

Per a la determinació de la llei aplicable als contractes electrònics caldrà ajustar-se al que disposen les normes de Dret internacional privat de l'ordenament jurídic espanyol, havent de prendre's en consideració per a la seua aplicació el que estableixen els articles 2 i 3 d'esta Llei.

Article 27. Obligacions prèvies a l'inici del procediment de contractació.

1. A més del compliment dels requisits en matèria d'informació que s'estableixen en la normativa vigent, el prestador de servicis de la societat de la informació que realitze activitats de contractació electrònica tindrà l'obligació d'informar el destinatari de manera clara, comprensible i inequívoca, i abans d'iniciar el procediment de contractació, sobre els punts següents:

- a) Els distints tràmits que han de seguir-se per a realitzar el contracte.
- b) Si el prestador arxivarà el document electrònic en què es formalitze el contracte i si este serà accessible.
- c) Els mitjans tècnics que posa a la seua disposició per a identificar i corregir errors en la introducció de les dades, i
- d) La llengua o llengües en què podrà formalitzar-se el contracte.

2. El prestador no tindrà l'obligació de facilitar la informació assenyalada en l'apartat anterior quan:

- a) Els dos contractants així ho acorden i cap d'ells tinga la consideració de consumidor, o
- b) El contracte s'haja realitzat exclusivament per mitjà d'intercanvi de correu electrònic o un altre tipus de

comunicació electrònica equivalent, quan estos mitjans no siguen emprats amb l'exclusiu propòsit d'eludir el compliment d'esta obligació.

3. Sense perjuí del que disposa la legislació específica, les ofertes o propostes de contractació realitzades per via electrònica seran vàlides durant el període que fixe l'oferent o, si no n'hi ha, durant tot el temps que romanguen accessibles als destinataris del servici.

4. Amb caràcter previ a l'inici del procediment de contractació, el prestador de servicis haurà de posar a disposició del destinatari les condicions generals a què, si és el cas, haja de subjectar-se el contracte, de manera que estes puguen ser emmagatzemades i reproduïdes pel destinatari.

Article 28. Informació posterior a la realització del contracte.

1. L'oferent està obligat a confirmar la recepció de l'acceptació a qui la va fer per algun dels mitjans següents:

a) L'enviament d'un justificant de recepció per correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent a l'adreça que l'acceptant haja assenyalat, en el termini de les vint-i-quatre hores següents a la recepció de l'acceptació, o

b) La confirmació, per un mitjà equivalent a l'utilitzat en el procediment de contractació, de l'acceptació rebuda, tan prompte com l'acceptant haja completat este procediment, sempre que la confirmació pugua ser arxivada pel seu destinatari.

En els casos en què l'obligació de confirmació corresponga a un destinatari de servicis, el prestador facilitarà el compliment d'esta obligació, i posarà a disposició del destinatari algun dels mitjans indicats en este apartat. Esta obligació serà exigible tant si la confirmació haguera de dirigir-se al mateix prestador o a un altre destinatari.

2. S'entendrà que s'ha rebut l'acceptació i la seua confirmació quan les parts a què es dirigeixen puguen tindre constància d'això.

En el cas que la recepció de l'acceptació es confirme per mitjà de justificant de recepció, es presumirà que el seu destinatari pot tindre la referida constància des que aquell haja sigut emmagatzemat en el servidor en què estiga donat d'alta el seu compte de correu electrònic, o en el dispositiu utilitzat per a la recepció de comunicacions.

3. No serà necessari confirmar la recepció de l'acceptació d'una oferta quan:

- a) Els dos contractants així ho acorden i cap d'ells tinga la consideració de consumidor, o
- b) El contracte s'haja realitzat exclusivament per mitjà d'intercanvi de correu electrònic o un altre tipus de comunicació electrònica equivalent, quan estos mitjans no siguen emprats amb l'exclusiu propòsit d'eludir el compliment de tal obligació.

Article 29. Lloc de realització del contracte.

Els contractes realitzats per via electrònica en què intervinga com a part un consumidor es consideraran realitzats en el lloc en què este tinga la seua residència habitual.

Els contractes electrònics entre empresaris o professionals, si no hi ha pacte entre les parts, es consideraran realitzats en el lloc en què estiga establert el prestador de servicis.

TÍTOL V

Solució judicial i extrajudicial de conflictes

CAPÍTOL I

Acció de cessacióArticle 30. *Acció de cessació.*

1. Contra les conductes contràries a la present Llei que lesionen interessos col·lectius o difusos dels consumidors podrà interposar-se acció de cessació.

2. L'acció de cessació es dirigeix a obtenir una sentència que condemne el demandat a cessar en la conducta contrària a la present Llei i a prohibir-ne la reiteració futura. Així mateix, l'acció podrà exercir-se per a prohibir la realització d'una conducta quan esta haja finalitzat en el moment d'exercir l'acció, si hi ha indicis suficients que en facen témer la reiteració de manera imminent.

3. L'acció de cessació s'exercirà d'acord amb les prescripcions de la Llei d'Enjudiciament Civil per a esta classe d'accions.

Article 31. *Legitimació activa.*

Estan legitimats per a interposar l'acció de cessació:

a) Les persones físiques o jurídiques titulars d'un dret o interès legítim.

b) Els grups de consumidors o usuaris afectats, en els casos i les condicions previstos en la Llei d'Enjudiciament Civil.

c) Les associacions de consumidors i d'usuaris que reunisquen els requisits establits en la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris, o, si és el cas, en la legislació autonòmica en matèria de defensa dels consumidors.

d) El Ministeri Fiscal.

e) L'Institut Nacional del Consum i els òrgans corresponents de les Comunitats Autònomes i de les Corporacions Locals competents en matèria de defensa dels consumidors.

f) Les entitats d'altres Estats membres de la Unió Europea constituïdes per a la protecció dels interessos col·lectius o difusos dels consumidors que estiguen habilitades davant de la Comissió Europea per mitjà de la seua inclusió en la llista publicada amb este fi en el «Diari Oficial de les Comunitats Europees».

Els Jutges i Tribunals acceptaran esta llista com a prova de la capacitat de l'entitat habilitada per a ser part, sense perjuí d'examinar si la finalitat d'esta i els interessos afectats legitimen l'exercici de l'acció.

CAPÍTOL II

Solució extrajudicial de conflictesArticle 32. *Solució extrajudicial de conflictes.*

1. El prestador i el destinatari de servicis de la societat de la informació podran sotmetre els seus conflictes als arbitratges previstos en la legislació d'arbitratge i de defensa dels consumidors i usuaris, i als procediments de resolució extrajudicial de conflictes que s'instauen per mitjà de codis de conducta o altres instruments d'autoregulació.

2. En els procediments de resolució extrajudicial de conflictes a què fa referència l'apartat anterior, podrà fer-se ús de mitjans electrònics, en els termes que establisca la seua normativa específica.

TÍTOL VI

Informació i controlArticle 33. *Informació als destinataris i prestadors de servicis.*

Els destinataris i prestadors de servicis de la societat de la informació podran dirigir-se als Ministeris de Ciència i Tecnologia, de Justícia, d'Economia i de Sanitat i Consum, i als òrgans que determinen les respectives Comunitats Autònomes i Entitats Locals, per a:

a) Aconseguir informació general sobre els seus drets i obligacions contractuals en el marc de la normativa aplicable a la contractació electrònica.

b) Informar-se sobre els procediments de resolució judicial i extrajudicial de conflictes, i

c) Obtindre les dades de les autoritats, associacions o organitzacions que puguen facilitar-los informació addicional o assistència pràctica.

La comunicació amb estos òrgans podrà fer-se per mitjans electrònics.

Article 34. *Comunicació de resolucions rellevants.*

1. El Consell General del Poder Judicial remetrà al Ministeri de Justícia, en la forma i amb la periodicitat que s'acorde per mitjà de Conveni entre estos dos òrgans, totes les resolucions judicials que continguen pronunciaments rellevants sobre la validesa i l'eficàcia dels contractes realitzats per via electrònica, sobre la seua utilització com a prova en juí, o sobre els drets, obligacions i règim de responsabilitat dels destinataris i els prestadors de servicis de la societat de la informació.

2. Els òrgans arbitrals i els responsables dels altres procediments de resolució extrajudicial de conflictes a què es referix l'article 32.1 comunicaran al Ministeri de Justícia els laudes o les decisions que tinguen importància per a la prestació de servicis de la societat de la informació i el comerç electrònic, d'acord amb els criteris indicats en l'apartat anterior.

3. En la comunicació de les resolucions, laudes i decisions a què es referix este article, es prendran les precaucions necessàries per a salvaguardar el dret a la intimitat i a la protecció de les dades personals de les persones identificades en estes.

4. El Ministeri de Justícia remetrà a la Comissió Europea i facilitarà l'accés de qualsevol interessat a la informació rebuda de conformitat amb este article.

Article 35. *Supervisió i control.*

1. El Ministeri de Ciència i Tecnologia controlarà el compliment pels prestadors de servicis de la societat de la informació de les obligacions establides en esta Llei i en les seues disposicions de desenrotllament, pel que fa als servicis propis de la societat de la informació.

No obstant, les referències als òrgans competents contingudes en els articles 8, 10, 11, 15, 16, 17 i 38 s'entendran fetes als òrgans jurisdiccionals o administratius que, en cada cas, ho siguen segons la matèria.

2. El Ministeri de Ciència i Tecnologia podrà realitzar les actuacions inspectores que siguen necessàries per a l'exercici de la seua funció de control.

Els funcionaris adscrits al Ministeri de Ciència i Tecnologia que exercisquen la inspecció a què es referix l'apartat anterior tindran la consideració d'autoritat pública en l'exercici de les seues comeses.

3. En tot cas, i no obstant el que disposat l'apartat anterior, quan les conductes realitzades pels prestadors de servicis de la societat de la informació estigueren

a subjectes, per raó de la matèria o del tipus d'entitat de què es tracte, a àmbits competencials, de tutela o de supervisió específics, amb independència que es duguen a terme utilitzant tècniques i mitjans telemàtics o electrònics, els òrgans als quals la legislació sectorial atribuisca competències de control, supervisió, inspecció o tutela específica exerciran les funcions que els corresponguen.

Article 36. *Deure de col·laboració.*

1. Els prestadors de servicis de la societat de la informació tenen l'obligació de facilitar al Ministeri de Ciència i Tecnologia i als altres òrgans a què es referix l'article anterior tota la informació i col·laboració necessàries per a l'exercici de les seues funcions.

Igualment, hauran de permetre als seus agents o al personal inspector l'accés a les seues instal·lacions i la consulta de qualsevol documentació rellevant per a l'activitat de control de què es tracte, aplicant-se, si és el cas, el que disposa l'article 8.5 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa.

2. Quan, com a conseqüència d'una actuació inspectora, es tinguera coneixement de fets que pogueren ser constitutius d'infraccions tipificades en altres lleis, estatals o autonòmiques, se'n donarà compte als òrgans o organismes competents per a la seua supervisió i sanció.

TÍTOL VII

Infraccions i sancions

Article 37. *Responsables.*

Els prestadors de servicis de la societat de la informació estan subjectes al règim sancionador establert en este Títol quan la present Llei se'ls aplique.

Article 38. *Infraccions.*

1. Les infraccions dels preceptes d'esta Llei es qualificaran com a molt greus, greus i lleus.

2. Són infraccions molt greus:

a) L'incompliment de les ordres dictades en virtut de l'article 8 en aquells supòsits en què hagen sigut dictades per un òrgan administratiu.

b) L'incompliment de l'obligació de suspendre la transmissió, l'allotjament de dades, l'accés a la xàrcia o la prestació de qualsevol altre servici equivalent d'intermediació, quan un òrgan administratiu competent ho ordene, en virtut del que disposa l'article 11.

c) L'incompliment de l'obligació de retindre les dades de tràfic generades per les comunicacions establides durant la prestació d'un servici de la societat de la informació, prevista en l'article 12.

d) La utilització de les dades retingudes, en compliment de l'article 12, per a fins distints dels assenyalats en este.

3. Són infraccions greus:

a) L'incompliment del que establixen els paràgrafs a) i f) de l'article 10.1.

b) L'enviament massiu de comunicacions comercials per correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònic equivalent a destinataris que no hagen autoritzat o sol·licitat expressament la seua remissió, o l'enviament, en el termini d'un any, de més de tres comunicacions comercials pels mitjans al·ludits a un mateix

destinatari, quan este no haguera sol·licitat o autoritzat la seua remissió.

c) No posar a disposició del destinatari del servici les condicions generals a què, si és el cas, se subjecte el contracte, en la forma prevista en l'article 27.

d) L'incompliment habitual de l'obligació de confirmar la recepció d'una acceptació, quan no se n'haja pactat l'exclusió o el contracte s'haja realitzat amb un consumidor.

e) La resistència, excusa o negativa a l'actuació inspectora dels òrgans facultats per a portar-la a cap d'acord amb esta Llei.

4. Són infraccions lleus:

a) La falta de comunicació al registre públic en què estiguen inscrits, d'acord amb el que establix l'article 9, del nom o noms de domini o adreces d'Internet que empren per a la prestació de servicis de la societat de la informació.

b) No informar en la forma prescrita per l'article 10.1 sobre els aspectes assenyalats en els seus paràgrafs b), c), d), e) i g).

c) L'incompliment d'allò que s'ha previst en l'article 20 per a les comunicacions comercials, ofertes promocionals i concursos.

d) L'enviament de comunicacions comercials per correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònic equivalent als destinataris que no hagen sol·licitat o autoritzat expressament la seua remissió, quan no constituísca infracció greu.

e) No facilitar la informació a què es referix l'article 27.1, quan les parts no hagen pactat la seua exclusió o el destinatari siga un consumidor.

f) L'incompliment de l'obligació de confirmar la recepció d'una petició en els termes establits en l'article 28, quan no s'haja pactat la seua exclusió o el contracte s'haja realitzat amb un consumidor, llevat que constituísca infracció greu.

Article 39. *Sancions.*

1. Per la comissió de les infraccions arrellegades en l'article anterior, s'imposaran les sancions següents:

a) Per la comissió d'infraccions molt greus, multa de 150.001 fins a 600.000 euros.

La reiteració en el termini de tres anys de dos o més infraccions molt greus, sancionades amb caràcter ferm, podrà donar lloc, d'acord amb les seues circumstàncies, a la sanció de prohibició d'actuació a Espanya, durant un termini màxim de dos anys.

b) Per la comissió d'infraccions greus, multa de 30.001 fins a 150.000 euros.

c) Per la comissió d'infraccions lleus, multa de fins a 30.000 euros.

2. Les infraccions greus i molt greus podran comportar la publicació, a costa del sancionat, de la resolució sancionadora en el «Boletín Oficial del Estado», o en el diari oficial de l'Administració pública que, si és el cas, haguera imposat la sanció; en dos periòdics l'àmbit de difusió dels quals coincidisca amb el d'actuació de la citada Administració pública o en la pàgina d'inici del lloc d'Internet del prestador, una vegada que aquella tinga caràcter ferm.

Per a la imposició d'esta sanció, es considerarà la repercussió social de la infracció comesa, pel nombre d'usuaris o de contractes afectats, i la gravetat de l'il·lícit.

3. Quan les infraccions dignes de sanció d'acord amb allò que s'ha previst en esta Llei hagueren sigut comeses per prestadors de servicis establits en Estats que no siguen membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu, l'òrgan que haguera imposat la

corresponent sanció podrà ordenar als prestadors de servicis d'intermediació que prenguen les mesures necessàries per a impedir l'accés des d'Espanya als servicis oferits per aquells per un període màxim de dos anys en el cas d'infraccions molt greus, un any en el d'infraccions greus i sis mesos en el d'infraccions lleus.

Article 40. *Graduació de la quantia de les sancions.*

La quantia de les multes que s'imposen es graduarà atenent els criteris següents:

- a) L'existència d'intencionalitat.
- b) Termini de temps durant el qual s'haja estat cometent la infracció.
- c) La reincidència per comissió d'infraccions de la mateixa naturalesa, quan així haja sigut declarat per resolució ferma.
- d) La naturalesa i quantia dels perjudicats causats.
- e) Els beneficis obtinguts per la infracció.
- f) Volum de facturació a què afecte la infracció comesa.

Article 41. *Mesures de caràcter provisional.*

1. En els procediments sancionadors per infraccions greus o molt greus es podran adoptar, d'acord amb la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i les seues normes de desplegament, les mesures de caràcter provisional previstes en estes normes que es consideren necessàries per a assegurar l'eficàcia de la resolució que definitivament es dicte, el bon fi del procediment, evitar el manteniment dels efectes de la infracció i les exigències dels interessos generals.

En particular, podran acordar-se les següents:

- a) Suspensió temporal de l'activitat del prestador de servicis i, si és el cas, tancament provisional dels seus establiments.
- b) Precinte, depòsit o confiscació de registres, suports i arxius informàtics i de documents en general, així com d'aparells i equips informàtics de tota classe.
- c) Advertir el públic de l'existència de possibles conductes infractores i de la incoació de l'expedient sancionador de què es tracte, així com de les mesures adoptades per al cessament d'estes conductes.

2. En l'adopció i el compliment de les mesures a què es referix l'apartat anterior, es respectaran, en tot cas, les garanties, les normes i els procediments prevists en l'ordenament jurídic per a protegir els drets a la intimitat personal i familiar, a la protecció de les dades personals, a la llibertat d'expressió o a la llibertat d'informació, quan estos pogueren resultar afectats.

En tots els casos en què la Constitució, les normes reguladores dels respectius drets i llibertats o les que resulten aplicables a les diferents matèries atribuïsquen competència als òrgans jurisdiccionals per a intervenir en l'exercici d'activitats o drets, només l'autoritat judicial competent podrà adoptar les mesures previstes en este article.

3. En tot cas, es respectarà el principi de proporcionalitat de la mesura a adoptar amb els objectius que es pretenguen aconseguir en cada supòsit.

4. En casos d'urgència i per a la immediata protecció dels interessos implicats, les mesures provisionals previstes en el present article podran ser acordades abans de la iniciació de l'expedient sancionador. Les mesures hauran de ser confirmades, modificades o alçades en l'acord d'iniciació del procediment, que haurà d'efec-

tuar-se dins dels quinze dies següents a la seua adopció, el qual podrà ser objecte del recurs que siga procedent.

En tot cas, estes mesures quedaran sense efecte si no s'inicia el procediment sancionador en el termini citat o quan l'acord d'iniciació no continga un pronunciament exprés sobre estes.

Article 42. *Multa coercitiva.*

L'òrgan administratiu competent per a resoldre el procediment sancionador podrà imposar multes coercitives per un import que no excedisca els 6.000 euros per cada dia que transcórrega sense complir les mesures provisionals que hagueren sigut acordades.

Article 43. *Competència sancionadora.*

1. La imposició de sancions per l'incompliment d'allò que s'ha previst en esta Llei correspondrà, en el cas d'infraccions molt greus, al ministre de Ciència i Tecnologia, i en el d'infraccions greus i lleus, al secretari d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació.

No obstant el que s'ha assenyalat anteriorment, la imposició de sancions per incompliment de les resolucions dictades pels òrgans competents segons la matèria o entitat de què es tracte a què es referixen els paràgrafs a) i b) de l'article 38.2 d'esta Llei correspondrà a l'òrgan que va dictar la resolució incomplida.

2. La potestat sancionadora regulada en esta Llei s'exercirà de conformitat amb el que estableix respecte d'això la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i en les seues normes de desplegament.

Article 44. *Concurrència d'infraccions i sancions.*

1. No podrà exercir-se la potestat sancionadora a què es referix la present Llei quan haja recaigut sanció penal, en els casos en què s'observe identitat de subjecte, fet i fonament.

No obstant, quan s'estiga tramitant un procés penal pels mateixos fets o per uns altres la separació dels sancionables dels quals d'acord amb esta Llei siga racionalment impossible, el procediment quedarà suspès respecte d'estos fins que recaiga un pronunciament ferm de l'autoritat judicial.

Représ l'expedient, si és el cas, la resolució que es dicte haurà de respectar els fets declarats provats en la resolució judicial.

2. La imposició d'una sanció prevista en esta Llei no impedirà la tramitació i resolució d'un altre procediment sancionador pels òrgans o organismes competents en cada cas quan la conducta infractora s'haguera comés utilitzant tècniques i mitjans telemàtics o electrònics i resulte tipificada en una altra Llei, sempre que no hi haja identitat del bé jurídic protegit.

3. No correspondrà la imposició de sancions segons el que preveu esta Llei quan els fets constitutius d'infracció ho siguen també d'una altra tipificada en la normativa sectorial a què estiga subjecte el prestador del servici i hi haja identitat del bé jurídic protegit.

Quan, com a conseqüència d'una actuació sancionadora, es tinguera coneixement de fets que pogueren ser constitutius d'infraccions tipificades en altres lleis, se'n donarà compte als òrgans o organismes competents per a la seua supervisió i sanció.

a
Article 45. *Prescripció.*

Les infraccions molt greus prescriuran als tres anys, les greus als dos anys i les lleus als sis mesos; les sancions imposades per faltes molt greus prescriuran als tres anys, les imposades per faltes greus als dos anys i les imposades per faltes lleus a l'any.

Disposició addicional primera. *Significat dels termes emprats per esta Llei.*

A l'efecte de la present Llei, els termes definits en l'annex tindran el significat que s'hi els assigna.

Disposició addicional segona. *Medicaments i productes sanitaris.*

La prestació de servicis de la societat de la informació relacionats amb els medicaments i els productes sanitaris es regirà pel que disposa la seua legislació específica.

Disposició addicional tercera. *Sistema Arbitral de Consum.*

El prestador i el destinatari de servicis de la societat de la informació podran sotmetre els seus conflictes a l'arbitratge de consum, per mitjà de l'adhesió d'aquells al Sistema Arbitral de Consum.

La Junta Arbitral Nacional de Consum i aquelles altres d'àmbit territorial inferior, autoritzades per a això per l'Institut Nacional del Consum, podran dirimir els conflictes plantejats pels consumidors d'acord amb el que disposa el Reial Decret 636/1993, de 3 de maig, que regula el Sistema Arbitral de Consum, a través de mitjans telemàtics.

Disposició addicional quarta. *Modificació dels Codis Civil i de Comerç.*

U. Es modifica l'article 1.262 del Codi Civil, que queda redactat de la manera següent:

«El consentiment es manifesta pel concurs de l'oferta i de l'acceptació sobre la cosa i la causa que han de constituir el contracte.

Troband-se en llocs distints el que va fer l'oferta i el que la va acceptar, hi ha consentiment des que l'oferent coneix l'acceptació o des que, havent-se-la remés l'acceptant, no puga ignorar-la sense faltar a la bona fe. El contracte, en este cas, es considera realitzat en el lloc en què es va fer l'oferta.

En els contractes realitzats per mitjà de dispositius automàtics hi ha consentiment des que es manifesta l'acceptació.»

Dos. Es modifica l'article 54 del Codi de Comerç, que queda redactat de la manera següent:

«Troband-se en llocs distints el que va fer l'oferta i el que la va acceptar, hi ha consentiment des que l'oferent coneix l'acceptació o des que, havent-se-la remés l'acceptant, no puga ignorar-la sense faltar a la bona fe. El contracte, en este cas, es considera realitzat en el lloc en què es va fer l'oferta.

En els contractes realitzats per mitjà de dispositius automàtics hi ha consentiment des que es manifesta l'acceptació.»

Disposició addicional quinta. *Accessibilitat per a les persones amb discapacitat i d'edat avançada a la informació proporcionada per mitjans electrònics.*

U. Les Administracions públiques adoptaran les mesures necessàries perquè la informació disponible en les seues respectives pàgines d'Internet puga ser accessible a persones amb discapacitat i d'edat avançada, d'acord amb els criteris d'accessibilitat al contingut generalment reconegut, abans del 31 de desembre del 2005.

Així mateix, podran exigir que les pàgines d'Internet el disseny o manteniment de les quals financen apliquen els criteris d'accessibilitat abans mencionats.

Dos. Igualment, es promourà l'adopció de normes d'accessibilitat pels prestadors de servicis i els fabricants d'equips i programari, per a facilitar l'accés de les persones amb discapacitat o d'edat avançada als continguts digitals.

Disposició addicional sexta. *Sistema d'assignació de noms de domini amb el «.es».*

U. Esta disposició regula, en compliment d'allò que s'ha previst en la disposició addicional setze de la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de Marques, els principis inspiradors del sistema d'assignació de noms de domini amb el codi de país corresponent a Espanya «.es».

Dos. L'entitat pública empresarial Xàrcia.es l'autoritat d'assignació, a la que correspon la gestió del registre de noms de domini d'Internet amb el «.es», d'acord amb el que estableix la disposició addicional sexta de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions.

Tres. L'assignació de noms de domini d'Internet amb el «.es» es realitzarà de conformitat amb els criteris que s'establixen en esta disposició, en el Pla Nacional de Noms de Domini d'Internet, en les altres normes específiques que es dicten en el seu desplegament per l'autoritat d'assignació i, en la mesura que siguen compatibles amb ells, amb les pràctiques generalment aplicades i les recomanacions emanades de les entitats i els organismes internacionals que exercixen activitats relacionades amb la gestió del sistema de noms de domini d'Internet.

Els criteris d'assignació de noms de domini amb el «.es» hauran de garantir un equilibri adequat entre la confiança i seguretat jurídica necessàries per al desenvolupament del comerç electrònic i d'altres servicis i activitats per via electrònica, i la flexibilitat i l'agilitat requerides per a possibilitar la satisfacció de la demanda d'assignació de noms de domini amb el «.es», contribuint, d'esta manera, al desenvolupament de la societat de la informació a Espanya.

Podran crear-se espais diferenciats amb el «.es», que faciliten la identificació dels continguts que alberguen segons el seu titular o el tipus d'activitat que realitzen. Entre altres, podran crear-se indicatius relacionats amb l'educació, l'entreteniment i l'adequat desenvolupament moral de la infància i la joventut. Estos noms de domini de tercer nivell s'assignaran en els termes que s'establisquen en el Pla Nacional de Noms de Domini d'Internet.

Quatre. Podran sol·licitar l'assignació de noms de domini amb el «.es», en els termes que es prevegen en el Pla Nacional de Noms de Domini d'Internet, totes les persones o entitats, amb personalitat jurídica o sense, que tinguen interessos o mantinguen vincles amb Espanya, sempre que reunisquen els altres requisits exigibles per a l'obtenció d'un nom de domini.

Els noms de domini amb el «.es» s'assignaran al primer sol·licitant que tinga dret a això, sense que puga atorgar-se, amb caràcter general, un dret preferent per a l'obtenció o utilització d'un nom de domini als titulars de determinats drets.

L'assignació d'un nom de domini conferix al seu titular el dret a la seua utilització, el qual estarà condicionat al compliment dels requisits que en cada cas s'establisquen, així com al seu manteniment en el temps. La verificació per part de l'autoritat d'assignació de l'incompliment d'estos requisits donarà lloc a la cancel·lació del nom de domini, amb la tramitació prèvia del procediment que en cada cas es determine i que haurà de garantir l'audiència dels interessats.

Els beneficiaris d'un nom de domini amb el «.es» hauran de respectar les regles i condicions tècniques que pugua establir l'autoritat d'assignació per a l'adequat funcionament del sistema de noms de domini amb el «.és».

La responsabilitat de l'ús correcte d'un nom de domini d'acord amb les lleis, així com del respecte als drets de propietat intel·lectual o industrial, correspon a la persona o organització per a la qual s'haja registrat el citat nom de domini, en els termes previstos en esta Llei. L'autoritat d'assignació procedirà a la cancel·lació d'aquells noms de domini els titulars del qual infringisquen eixos drets o condicions, sempre que així s'ordene en la corresponent resolució judicial, sense perjudici del que es preveja en aplicació de l'apartat huit d'esta disposició addicional.

Cinc. En el Pla Nacional de Noms de Domini d'Internet s'establiran mecanismes apropiats per a previndre el registre abusiu o especulatiu de noms de domini, l'aprofitament indegut de termes de significat genèric o topònims i, en general, per a previndre els conflictes que es puguen derivar de l'assignació de noms de domini.

Així mateix, el Pla inclourà les cauteles necessàries per a minimitzar el risc d'error o confusió dels usuaris quant a la titularitat de noms de domini.

A estos efectes, l'entitat pública empresarial Red.es establirà la coordinació necessària amb els registres públics espanyols. Els seus titulars hauran de facilitar l'accés i consulta als dits registres públics, que, en tot cas, tindrà caràcter gratuït per a l'entitat.

Sis. L'assignació de noms de domini es durà a terme per mitjans telemàtics que garantisquen l'agilitat i fiabilitat dels procediments de registre. La presentació de sol·licituds i la pràctica de notificacions es realitzaran per via electrònica, excepte en els supòsits en què així estiga previst en els procediments d'assignació i la resta d'operacions associades al registre de noms de domini.

Els agents registradors, com a intermediaris en els procediments relacionats amb el registre de noms de domini, podran prestar servicis auxiliars per a l'assignació i renovació d'estos, d'acord amb els requisits i condicions que determine l'autoritat d'assignació, els quals garantiran, en tot cas, el respecte al principi de lliure competència entre tals agents.

Set. El Pla Nacional de Noms de Domini d'Internet s'aprovarà per mitjà d'Orde del Ministre de Ciència i Tecnologia, a proposta de l'entitat pública empresarial Red.es.

El Pla es completarà amb els procediments per a l'assignació i la resta d'operacions associades al registre de noms de domini i d'adreces d'Internet que establisca el president de l'entitat pública empresarial Red.es, d'acord amb el que preveu la disposició addicional d'huit de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de Mesures fiscals, administratives i de l'orde social.

Huit. En els termes que permeten les disposicions aplicables, l'autoritat d'assignació podrà establir un sistema de resolució extrajudicial de conflictes sobre la utilització de noms de domini, inclosos els relacionats amb els drets de propietat industrial. Este sistema, que assegurarà a les parts afectades les garanties processals adequades, s'aplicarà sense perjudici de les eventuales accions judicials que les parts puguen exercitar.

Nou. Amb la finalitat d'impulsar el desenrotllament de l'Administració electrònica, l'entitat pública empresarial Red.es podrà prestar el servici de notificacions administratives telemàtiques i acreditar de forma fefaent la data i l'hora de la seua recepció.

Disposició transitòria única. Anotació en els corresponents registres públics dels noms de domini atorgats abans de l'entrada en vigor d'esta Llei.

Els prestadors de servicis que, a l'entrada en vigor d'esta Llei, ja estigueren utilitzant un o més noms de domini o adreces d'Internet hauran de sol·licitar l'anotació de, com a mínim, un d'ells en el registre públic en què figuraren inscrits als efectes constitutius o de publicitat, en el termini d'un any des de la referida entrada en vigor.

Disposició final primera. Modificació de l'article 37 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions.

Es modifica el paràgraf a) de l'apartat 1 de l'article 37 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions, que queda redactada en els termes següents:

«a) Que els ciutadans puguen rebre connexió a la xàrcia telefònica pública fixa i accedir a la prestació del servici telefònic fix disponible per al públic. La connexió ha d'oferir a l'usuari la possibilitat d'emetre i rebre telefonades nacionals i internacionals i permetre la transmissió de veu, fax i dades a velocitat suficient per a accedir de forma funcional a Internet.

A estos efectes, es considerarà que la velocitat suficient a què es referix el paràgraf anterior és la que s'utilitza de manera generalitzada per a accedir a Internet pels abonats al servici telefònic fix disponible per al públic amb connexió a la xàrcia per mitjà d'aparells de coure i mòdem per a banda vocal.»

Disposició final segona. Modificació de la disposició addicional sexta de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions.

Es modifica l'apartat 10 de la disposició addicional sexta de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions, que quedarà redactat com següent:

«10. Taxa per assignació del recurs limitat de noms de domini i d'adreces d'Internet.

a) Fet imposable.

El fet imposable de la taxa per assignació de noms de domini i d'adreces d'Internet estarà constituït per la realització per l'entitat pública empresarial Red.es de les activitats necessàries per a l'assignació i renovació de noms de domini i d'adreces d'Internet amb el codi de país corresponent a Espanya (.es).

b) Subjectes passius.

Seràn subjectes passius de la taxa els sol·licitants de l'assignació o renovació dels noms i adreces d'Internet.

c) Quantia.

La quantia de la taxa serà única per cada nom o adreça l'assignació o renovació de la qual se sol·licite. En cap cas es procedirà a l'assignació o a la renovació del nom o adreça sense que s'haja efectuat prèviament el pagament de la taxa.

a

Només podran modificar-se per mitjà de Llei el número i identitat dels elements i criteris de quantificació amb base en els quals es determinen les quotes exigibles.

Als efectes previstos en el paràgraf anterior, es consideren elements i criteris de quantificació de l'import exigible per assignació anual inicial dels noms de domini o d'adreces d'Internet el número assignat, el cost de les activitats de comprovació i verificació de les sol·licituds d'assignació, així com el nivell en què es produïska l'assignació i, en el cas de renovació anual en els anys successius, el cost del manteniment de l'assignació i de les activitats de comprovació i d'actualització de dades. Igualment, caldrà ajustar-se al nombre de noms o d'adreces d'Internet assignats i a l'actuació a través d'agents registradors per a concretar la quantia de la taxa.

L'establiment i modificació de les quanties resultants de l'aplicació dels elements i criteris de quantificació a què es referixen els paràgrafs anteriors podrà efectuar-se per mitjà d'Orde ministerial.

No obstant el que disposen els paràgrafs anteriors d'este apartat, en els supòsits de caràcter excepcional en què així estiga previst en el Pla Nacional de Noms de Domini d'Internet i en els termes que s'hi fixen, amb base en l'especial valor de mercat de l'ús de determinats noms i adreces, la quantia per assignació anual inicial podrà substituir-se per la que resulte d'un procediment de licitació en què es fixarà un valor inicial de referència estimat. Si el valor d'adjudicació de la licitació resultara superior a este valor de referència, aquell constituirà l'import de la taxa. En els supòsits en què se seguísca este procediment de licitació, el Ministeri de Ciència i Tecnologia requerirà, amb caràcter previ a la seua convocatòria, l'autoritat competent per al Registre de Noms de Domini perquè suspenga l'atorgament dels noms i les adreces que considere afectats pel seu especial valor econòmic. A continuació, es procedirà a aprovar el corresponent plec de bases que establirà, prenent en consideració allò que s'ha previst en el Pla Nacional de Noms de Domini d'Internet, els requisits, condicions i règim aplicable a la licitació.

d) Meritació.

La taxa es meritara en la data en què es procedisca, en els termes que s'establisquen reglamentàriament, a l'admissió de la sol·licitud d'assignació o de renovació dels noms o adreces d'Internet, que no es tramitarà sense que s'haja efectuat el pagament corresponent.

e) Exacció i gestió recaptatòria.

L'exacció de la taxa es produirà a partir de l'atribució de la seua gestió a l'entitat pública empresarial Red.es i de la determinació del procediment per a la seua liquidació i pagament, per mitjà d'Orde ministerial.

Els models de declaració, terminis i formes de pagament de la taxa s'aprovaran per mitjà de resolució de l'entitat pública empresarial Red.es.

L'import dels ingressos obtinguts per esta taxa es destinarà a finançar els gastos de l'entitat pública empresarial Red.es per les activitats realitzades en el compliment de les funcions assignades a esta en els paràgrafs a), b), c) i d) de l'apartat 4 d'esta disposició, ingressant-se, si és el cas, l'excedent en el Tresor Públic, d'acord amb la proporció i quantia que es determine per mitjà de resolució conjunta de les Secretaries d'Estat de Pressuposts i Gastos i de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, a proposta d'esta última.»

Disposició final tercera. *Addició d'una nova disposició transitòria a la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions.*

S'afig a la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions, una nova disposició transitòria dotze, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria dotze. Criteris per al desenvolupament del pla d'actualització tecnològica de la xàrcia d'accés de la xàrcia telefònica pública fixa.

En el termini màxim de cinc mesos a partir de l'entrada en vigor d'esta disposició, l'operador designat per a la prestació del servici universal presentarà al Ministeri de Ciència i Tecnologia, per a la seua aprovació en el termini d'un mes, amb un informe previ de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, un pla d'actuació detallat per a garantir que les connexions a la xàrcia telefònica pública fixa possibiliten als seus abonats l'accés funcional a Internet i, en particular, als connectats per mitjà de Telefonía Rural d'Accés Cel·lular (TRAC).

El desplegament del pla estarà subjecte a les condicions següents:

a) Inclourà solucions tecnològiques eficients disponibles en el mercat per a garantir el dret dels usuaris a disposar, amb la sol·licitud prèvia a partir de l'aprovació del pla, de la possibilitat d'accés funcional a Internet en el termini màxim de seixanta dies des de la data de la citada sol·licitud en les zones amb cobertura. Estes solucions tecnològiques hauran de prevore la seua evolució a mitjà termini cap a velocitats de banda ampla sense que això comporte necessàriament la seua substitució.

b) La implantació en la xàrcia d'accés de les solucions tecnològiques a què es referix el paràgraf a) haurà d'afectar els abonats al servici telefònic fix disponible al públic que, en la data d'aprovació del pla, no tenen la possibilitat d'accés funcional a Internet, d'acord amb el calendari següent:

1r Almenys al 30 per 100 abans del 30 de juny del 2003.

2n Almenys al 70 per 100 abans del 31 de desembre del 2003.

3r El 100 per 100 abans del 31 de desembre del 2004.

En tot cas, esta implantació afectarà, almenys, el 50 per 100 dels citats abonats en cada una de les Comunitats Autònomes abans del 31 de desembre del 2003.

c) En el pla d'actuació haurà de prioritzar-se el desplegament a què es referix el paràgraf b) d'acord amb el criteri de major densitat d'abonats afectats.

d) Als efectes del que disposen els apartats anteriors i en el cas que siga necessari, l'operador designat per a la prestació del servici universal podrà concloure amb altres operadors titulars de concessions de domini públic radioelèctric, contractes de cessió de drets d'ús de les bandes de freqüències necessàries per al compliment dels objectius establits en esta disposició. Estos contractes hauran de ser sotmesos a l'aprovació prèvia per part del Ministeri de Ciència i Tecnologia, que podrà establir les condicions de salvaguarda de l'interés públic que considere necessàries.»

Disposició final quarta. *Modificació de la disposició derogatòria única de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions.*

Es modifica l'últim paràgraf de la disposició derogatòria única de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, General de Telecomunicacions, que queda redactat de la manera següent:

«Igualment, queden derogades totes aquelles disposicions del mateix rang o d'un rang inferior a la present Llei que s'oposen al que disposa esta i, en especial, al que disposa l'article 37.1.a), quant a la velocitat de transmissió de dades.»

Disposició final quinta. *Adequació de la regulació reglamentària sobre contractació telefònica o electrònica amb condicions generals a esta Llei.*

El Govern, en el termini d'un any, modificarà el Reial Decret 1906/1999, de 17 de desembre, pel qual es regula la contractació telefònica o electrònica amb condicions generals en desplegament de l'article 5.3 de la Llei 7/1998, de 13 d'abril, sobre condicions generals de la contractació, per a adaptar el seu contingut al que disposa esta Llei.

En esta modificació, el Govern tindrà especialment en compte la necessitat de facilitar la utilització real dels contractes electrònics, d'acord amb el mandat arrellegat en l'article 9.1 de la Directiva 2000/31/CE.

Disposició final sexta. *Fonament constitucional.*

Esta Llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.6a, 8a i 21a de la Constitució, sense perjudi de les competències de les Comunitats Autònomes.

Disposició final setètima. *Habilitació al Govern.*

S'habilita el Govern per a desplegar per mitjà de Reglament allò que s'ha previst en esta Llei.

Disposició final octava. *Distintiu d'adhesió a codis de conducta que incorporen determinades garanties.*

En el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'esta Llei, el Govern aprovarà un distintiu que permeti identificar els prestadors de servicis que respecten codis de conducta adoptats amb la participació del Consell de Consumidors i Usuaris, i que incloguen, entre altres continguts, l'adhesió al Sistema Arbitral de Consum o a altres sistemes de resolució extrajudicial de conflictes que respecten els principis establits en la normativa comunitària sobre sistemes alternatius de resolució de conflictes amb consumidors, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

Disposició final novena. *Entrada en vigor.*

Esta Llei entrarà en vigor als tres mesos de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

No obstant, les disposicions adicional sexta i finals primera, segona, tercera i quarta d'esta Llei entraran en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 11 de juliol del 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANNEX

Definicions

A l'efecte d'esta Llei, s'entendrà per:

a) «Servicis de la societat de la informació» o «servicis»: qualsevol servicis prestat normalment a títol oneros, a distància, per via electrònica i a petició individual del destinatari.

El concepte de servicis de la societat de la informació comprén també els servicis no remunerats pels seus destinataris, en la mesura que constituïsquen una activitat econòmica per al prestador de servicis.

Són servicis de la societat de la informació, entre altres i sempre que representen una activitat econòmica, els següents:

1r La contractació de béns o servicis per via electrònica.

2n L'organització i gestió de subhastes per mitjans electrònics o de mercats i centres comercials virtuals.

3r La gestió de compres en la xàrcia per grups de persones.

4t L'enviament de comunicacions comercials.

5é El subministrament d'informació per via telemàtica.

6é El vídeo amb demanda, com a servicis en què l'usuari pot seleccionar a través de la xàrcia, tant el programa desitjat com el moment del seu subministrament i recepció, i, en general, la distribució de continguts amb petició individual prèvia.

No tindran la consideració de servicis de la societat de la informació els que no reunitzen les característiques assenyalades en el primer paràgraf d'este apartat i, en particular, els següents:

1r Els servicis prestats per mitjà de telefonia vocal, fax o tèlex.

2n L'intercanvi d'informació per mitjà de correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònic equivalent per a fins aliens a l'activitat econòmica dels que l'utilitzen.

3r Els servicis de radiodifusió televisiva (inclosos els servicis de quasivídeo a la carta), prevists en l'article 3.a) de la Llei 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 89/552/CEE, del Consell, de 3 d'octubre, sobre la coordinació de determinades disposicions legals, reglamentàries i administratives dels Estats membres relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva, o qualsevol altra que la substituïska.

4t Els servicis de radiodifusió sonora, i

5é El teletext televisiu i altres servicis equivalents com les guies electròniques de programes oferides a través de les plataformes televisives.

b) «Servici d'intermediació»: servicis de la societat de la informació pel qual es facilita la prestació o utilització d'altres servicis de la societat de la informació o l'accés a la informació.

Són servicis d'intermediació la provisió de servicis d'accés a Internet, la transmissió de dades per xàrcies de telecomunicacions, la realització de còpia temporal de les pàgines d'Internet sollicitades pels usuaris, l'allotjament en els propis servidors de dades, aplicacions o servicis subministrats per altres i la provisió d'instruments de busca, accés i recopilació de dades o d'enllaços a altres llocs d'Internet.

c) «Prestador de servicis» o «prestador»: persona física o jurídica que proporciona un servicis de la societat de la informació.

d) «Destinatari del servicis» o «destinatari»: persona física o jurídica que utilitza, siga o no per motius professionals, un servicis de la societat de la informació.

a e) «Consumidor»: persona física o jurídica en els termes establits en l'article 1 de la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris.

f) «Comunicació comercial»: qualsevol tipus de comunicació dirigida a la promoció, directa o indirecta, de la imatge o dels béns o servicis d'una empresa, organització o persona que realitze una activitat comercial, industrial, artesanal o professional.

Als efectes d'esta Llei, no tindran la consideració de comunicació comercial les dades que permeten accedir directament a l'activitat d'una persona, empresa o organització, com ara el nom de domini o l'adreça de correu electrònic, ni les comunicacions relatives als béns, els servicis o la imatge que s'oferisca quan siguen elaborades per un tercer i sense contraprestació econòmica.

g) «Professió regulada»: tota activitat professional que requerisca per al seu exercici l'obtenció d'un títol, en virtut de disposicions legals o reglamentàries.

h) «Contracte realitzat per via electrònica» o «contracte electrònic»: tot contracte en què l'oferta i l'acceptació es transmeten per mitjà d'equips electrònics de tractament i d'emmagatzemament de dades, connectats a una xarxa de telecomunicacions.

i) «Àmbit normatiu coordinat»: tots els requisits aplicables als prestadors de servicis de la societat de la informació, ja vinguen exigits per la present Llei o altres normes que regulen l'exercici d'activitats econòmiques per via electrònica, o per les lleis generals que se'ls apliquen, i que es referisquen als aspectes següents:

1r Començament de l'activitat, com les titulacions professionals o qualificacions requerides, la publicitat registral, les autoritzacions administratives o col·legials necessàries, els règims de notificació a qualsevol òrgan o organisme públic o privat, i

2n Posterior exercici de tal activitat, com els requisits referents a l'actuació del prestador de servicis, a la qualitat, seguretat i contingut del servicis, o els que afecten la publicitat i la contractació per via electrònica i la responsabilitat del prestador de servicis.

No queden inclosos en este àmbit les condicions relatives a les mercaderies i béns tangibles, a la seua entrega ni als servicis no prestats per mitjans electrònics.

j) «Òrgan competent»: tot òrgan jurisdiccional o administratiu, ja siga de l'Administració General de l'Estat, de les Administracions Autònòmiques, de les Entitats locals o dels seus respectius organismes o ens públics dependents, que actue en l'exercici de competències legalment atribuïdes.

(Esta llei s'hi inclou tenint en compte la correcció d'errors publicada en el «Boletín Oficial del Estado» número 187, amb data 6 d'agost del 2002.)

13972 LLEI 35/2002, de 12 de juliol, de mesures per a l'establiment d'un sistema de jubilació gradual i flexible. («BOE» 167, de 13-7-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En l'Acord per a la Millora i el Desenrotllament del Sistema de Protecció Social, subscrit el 9 d'abril del 2001 pel Govern, la Confederació de Comissions Obreres, la Confederació Espanyola d'Organitzacions Empresarials i la Confederació Espanyola de la Xicoteta i Mitjana Empresa, es van incloure un conjunt de mesures en relació amb la flexibilitat de l'edat de jubilació, a fi de dotar-la dels caràcters de gradualitat i progressivitat.

Amb esta finalitat, es va considerar convenient modificar la regulació de la pensió de jubilació, en el sentit que esta no impedira una presència social activa dels ciutadans, tenint en compte, al seu torn, que esta permanència repercutix en l'autoestima del treballador, té efectes positius sobre el sistema de pensions i, de manera més general, presenta indubtables avantatges per al conjunt de la societat que, d'esta manera, pot aprofitar l'experiència i els coneixements dels treballadors de més edat.

Consegüentment, amb l'objectiu d'aconseguir una major permanència en l'activitat, el Govern va quedar compromés per este Acord a introduir les modificacions legals necessàries que possibilitaren l'adopció de les mesures següents:

En primer lloc, la reforma de la regulació de la jubilació parcial, de manera que es possibilita la compatibilitat entre la percepció d'una pensió de jubilació i el desenrotllament d'activitats laborals des del moment en què es comence a percebre una pensió d'esta naturalesa a càrrec del sistema de la Seguretat Social.

En segon lloc, l'exoneració del pagament de cotitzacions socials per contingències comunes, excepte pel que fa a la incapacitat temporal, corresponents als treballadors de seixanta-cinc o més anys, que acrediten trenta-cinc anys efectius de cotització i que decidisquen voluntàriament la continuació o la reiniciació de la seua activitat laboral.

Com a derivació de les dos mesures, es va acordar també la necessitat d'introduir unes altres modificacions que prevegen: la possibilitat d'accedir a les pensions d'incapacitat permanent, encara que el treballador tinga seixanta-cinc o més anys i reunisca les condicions d'accés a la pensió de jubilació, quan la causa originària de la incapacitat derive d'un accident de treball o d'una malaltia professional; la no-extinció del subsidi per desocupació per a majors de cinquanta-dos anys, pel mer fet que el beneficiari aconseguisca l'edat a la qual puga tindre dret a una pensió de jubilació en la seua modalitat contributiva; i l'establiment, a l'efecte de càlcul de la quantia de les prestacions, de determinats límits a l'eventual creixement de la base de cotització a partir del compliment dels seixanta-cinc anys d'edat.

I, en tercer i últim lloc, la introducció de previsions que possibiliten que el percentatge aplicable a la base reguladora de la pensió de jubilació puga superar el 100 per 100, respecte d'aquells treballadors que estiguen en actiu més enllà dels seixanta-cinc anys d'edat i acreditin un mínim de trenta-cinc anys de cotització.

Junt amb l'objectiu assenyalat de propiciar una permanència en l'activitat del treballador, també es conté en el citat Acord el propòsit de reformular les condicions d'accés a la jubilació anticipada, de manera que, d'una banda, es mantinga en la seua regulació actual l'accés, per aplicació de dret transitori, a la jubilació a partir dels seixanta anys i, d'una altra, puguen accedir a la jubilació anticipada, a partir dels seixanta-un anys, els treballadors afiliats a la Seguretat Social després de l'1 de gener del 1967, sempre que reunisquen determinats requisits, com ara un període mínim de cotització de trenta anys, involuntarietat en el cessament, la inscripció com a desocupat per un termini de, com a mínim, sis mesos i la